

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Morgenlovsang

Citation: Baggesen, Jens: "Morgenlovsang", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling.* - 1899, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid56611/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

„Modtager den, tilbedede Gudinder!“
Saa stammed jeg, „den uanselig er;
„Men Uffylt bandt den, og fra mine Kinder
„En Taare randt paa hvert dens Blad, Gudinder!
„O! disses Dug er alt dens Værd.“

De tog den med de Smitl, der sees oplive
Saa mangen Kold og følesløs og Død.
Jeg saae ved hvert den meer opsriflet blive;
„Kun Gratierne tage for at give“,
Saa deres søde Stemme lød.

„Charlotte,“ sang den første, „vor Veninde,
„Skal denne Krands af os sig fæntet see!“
„Charlotte,“ sang den anden, „den skal finde“
„Forstørmet,“ sang den tredje Gudinde,
„Charlotte!“ sang de alle tre.

Grevinde! men min Tak kan Taushed eene male;
Charierne forlode mig i Dands.
fortryllet, stum, fra Bredden af Castale,
Med følelser, som Gratier kun tale,
Jeg saae dem række Dig min Krands.

Morgenlovsang.

Nu stiger Almagts Sendebud
I Østen over Jorden,
Og spredet Liv og Vellyst ud
fra Syden indtil Norden.

Nu flygter Nat, og Skræk, og Skrig,
Og Skygger af de Døde;
Og Engens Blomster aabne sig
Og smile ham imøde.

Med Purpur overstrøer hans Hær
Den nylig mørke Klode,
Og danner Paradieser der,
Hvor Dødens Skygger stode.

De gyldne Skyer sænke sig,
Og franske Heiens Kanter;
Og hele Himlen speiler sig
I Duggens Diamanter.

Og jødt gienlyder Dal og Skov
Af Rislen, Sang, og Sufsen;
Og Havet ruller til hans Lov
Med dømpet Bølgebrusen.

Den hvilte Bonde nu sin Brud
Og Brudejeng forlader,
Og danser glad i Marken ud,
At jvede paa sin Ager.

Den Bæk, hvis flydende Krystal
Ei frosten længer binder,
Fra Bakken ned i grønne Dal
Imellem Blomster rinder;

Og Skovens Son, den raske Hiort,
Sig speiler i dens Bølger,
Og seer sig om, og iler bort,
Og elskte Hind ham følger.

De spæde Bld og unge Lam:
I Dalen glade bræge,
Og Karper i den tæde Dam
Med muntre Stodder lege.

Uf Rislen, Brægen, Brusen, Sang
Alt om mig her gienlyder;
I sammenstemte Jublers Klang
Den hele Jord sig fryder.

Og du, min Køst, skal blande dig
Med Morgnens Melodier!
Min Kæbes Lyd skal taie sig
I Vaarens Harmonier:

Tak, Verdens Skaber! at dit Bliiv
Mig bød af Natten vandre
Til Følelse, til Lys og Liv,
Og Nydelse med andre!

Tak, Lysets Fader! at du gav
Mig Dø til at fatte
fortryllet her paa Jord og Hav
Naturens mange Skatte!

Min Tak, o gode Gud! modtag,
fordi du gav mig Dø
Til Bækkens Rislen, Lærkens Slag,
Og Havets Drøn at høre!

Lovpriset, takket vær, fordi
Du Tanken lod mig lede,
Til i din Skabnings Harmonie
Din Viisdom at tilbede!